

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل مفهوم روایت نبوی «من تعلم القرآن ثم نسیه لقی الله اجذم»

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن زرنوشه فراهانی - دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

حمید ایماندار - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

حفظ قرآن به معنای به خاطر سپردن آیات و سوره های آن، از زمان نزول قرآن تا به حال، همواره مورد عنایت مسلمانان قرار داشته و از ارزش و جایگاه والایی برخوردار بوده است. فراموشی الفاظ قرآن پس از حفظ آن نیز امری ناپسند قلمداد می شود. این باور گاه تا به آنجا پیش می رود که بر مبنای برخی روایات نظیر روایت نبوی «من تعلم القرآن ثم نسیه لقی الله اجذم» فراموش کننده قرآن، مستحق عقوبت در روز قیامت دانسته می شود. نویسندگان این مقاله، با روش «توصیف و تحلیل» برای دستیابی به مفهومی صحیح از حدیث یادشده، ابتدا با استفاده از قواعد و معیارهای حدیث شناختی، به بررسی سلسله سند حدیث می پردازند و اشکالات آن را مطرح می کنند، سپس با نگاهی به نظریات شارحان و محدثان، به تحلیل متن حدیث پرداخته و از مفهوم صحیح آن که نوعی تشبیه و یا کنایه است، پرده برمی دارند.

کلمات کلیدی:

غریب الحدیث، تعلیم قرآن، حفظ، نسیان، اجذم، یزید بن ابی زیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1340151>

